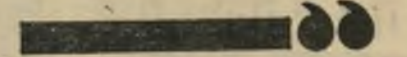
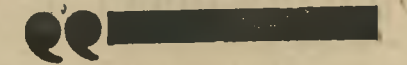

היה זקוק למישהו שיעמוד לפני הפילהרמונית של וינה וינצח על חזרת פליי-בק. כדי שצ'למי-טלוויזיה יוכלו לעבור על הבימה ולעשות קלואפ לנגנים. זוהי עבודה קשה מאוד, וצריך להשיג סינכרוניזציה מושלמת. צריך מישהו עם מספיק חוצפה כדי לעשות לפילהרמונית

אצלנו יש המון קומפלקסים. כשרואים חקלים של צוקרמן ולא כתוב מאחור שהוא 'ישראלי', נעלבים

הווינאית חזרה במקום המאסטר. והנה באתי אני, צעירציק בלתי-ידוע — ר תביני, כשתזימורת שומעת את המילה אסיסטנט היא מקבלת פריחה — אבל בתום החזרה התיזמורת מחאה לי כפייס. כמוכן שדיברו על זה, והשמועות הגיעו לברנשטיין, והוא שאל אותי אם אני מוכן להיות האסיסטנט שלו. בתחילה בווינה, אחר-כך במינכן. כך התחיל ה-רומן בינינו.

בזכות ברנשטיין הוודועתי אל תזמורת הרדיו הבווארית. שהמנצח הקבוע שלה הוא רפאל קובליק, וגם הזדמן לי להתי-ליף אותו כשחלה.

רק לאחרונה גמדו לי יצא לי להחליף את ברנשטיין המדול, וסיפור המעשה הוא כזה: בתחילה נמנע ברנשטיין מלנגן בגרמניה, לבסוף נאות לנצח על ההימנון האולימפי שכתב לכבוד הקונגרס האיר-לימפי, המתקיים אחת לארבע שנים, שי-התקיים הפעם בבאדן-באדן. זו היתה אמורה להיות השמעת הבכורה של ה-הימנון שכתב ברנשטיין, והוא, כאמור, היה צריך לנצח, וכאן קרה, שהפעם, בני-גוד לפעמים אחרות, הוא באמת חלה בשפעת ולא יכול היה לנצח, ואני ניי-צחתי על הכבודה. זה היה טראומה שלם. אחד האורחים בקונצרט היה הנסיך פיליפ, נציג בריטניה הגדולה בקונגרס, וזה כמוכן זכה בכיסוי עצום באמצעות התקשורת.

● לא נמאס דך להחליף כל הזמן מנצחים חוקים? נכון אמנם, שהם

מנצח שרון (מימין) עם מאסטרו ברנשטיין (באמצע) בהקלטה „ארבעה מיליון איש היו אסיסטנטים שלו”

פה, בארץ, הדבר דברים מעצבנים אותי, אבל דברים אחרים גורמים לי אושר. תל-אביב חסרה לי בווינה, וינה חסרה לי בתל-אביב.

● האם באורח-החיים שאתה מנהל, אפשר ליצור חברויות והתי-קשרויות?

התקשרויות זה יותר מסובך. יש לי המון חברים בכל מקום בעולם. כמעט שאין עיר בעולם שאני מגיע אליה, שאין לי בה אל מי לפנות או להיפגש. אבל לכמה אנשים במיקצוע שלי יש חברויות קרובות? יש חברים כלפי חוץ. האמת היא, שלאנשים הגדולים ביותר אין כמעט חברים קרובים. בצורת-החיים ש-גורתי על עצמי, בעצם הנדודים שלי, קשה לי ליצור קשרים ולמצוא ידידים אישיים.

● מה יחסך עם התיזמורת בי-ארץ?

התחלתי כאן בדיוק כמו בחו"ל — באופן מאוד הדרגתי. כשחזרתי מהלימודים בווינה, ניצחתי על תזמורת חולון ועל תזמורת רשות-השידור. כשזיבין מהטה רצה לשמוע מישהו חדש, הזמינו אותי לניצוח היכרות. אחר-כך הוזמנתי לנצח על הפילהרמונית — זה היה בדצמבר 1978.

אני לא יודע איך הצלחתי, אבל מתוך ארבע יצירות שהכנתי, שלוש היו בכור רות ישראליות והתאימו בצורה אידיאלית למוסיקה קלאסית קלה. אלו היו יצירות קשות, והייתי צריך להעמיד אותן על הרגליים בשתי חזרות.

הכנתי את הפתיחה הקובנית של גרשי-וין, שלא נוגנה מעולם בארץ, באלט של פרטוש וסוויטת הקניון הגדול של גרופה, והקהל היה מבסוט חאלס.

בנובמבר 1979 באה ההזמנה לסידרה נוספת, שגם נחלה הצלחה. ניצחתי על יצירה מודרנית של לטוסלבסקי ועל ה-שביעית של דבוואק. במרס של אותה שנה ניצחתי על מיסוזק הקלפים של סטראווינסקי ועל שתי יצירות קוליות, שכללו שיבעה שירים מוקדמים של אלי-בין ברג. התר הארפר, שאני מעריך אותה, היתה הזמרת.

● אגב התיזמורת הפילהרמונית, נית, אימרים על מנצחה המיוסקי-לי, זוכין מהטה, שהוא אינו מעניק הזדמנויות למנצחים צעירים, שי הוא חוסם את דרכם של מנצחים מבטיחים. הוא עצמו הכחיש אשי-מה זו מכה וכל, אטה, כמנצח צעיר שנבחר עזירי מהטה ושניתנה לו הזדמנות לנצח על פילהרמונית, מה הם יחסך עם המאסטרו?

היחסים שלי איתו הם מאוד קורקי-טיים. אל תשכחי שלי אין תלונות אליי. אחרי הכל, הוא נתן לי הזדמנות לנצח. אני לא יכול לבוא אליו בטענות. איתי הוא היה 200 אחוים בסדר. אין לי מושג בקשר למנצחים אחרים. אני יודע שאת (המשך בעמוד 78)

סן-פול, שמנהלה המוסיקלי הוא פנחס צוקרמן. זוהי התזמורת בעלת המוניטין הגדולים ביותר בארצות-הברית. היה לי רומן בכיף עם התיזמורת — ביום ה-קונצרט האחרון קיבלתי קארד-בלאנש לעשות איתם בעתיד מה שארצה. ואמנם, סיכמתי לעונה הבאה שבועיים וחצי עם התיזמורת הקאמרית של סן-פול. אחר-כך ניצחתי על הפילהרמונית של ברלין ועל הפילהרמונית של סן-פרנסיסקו.

● איך צבר מתל-אביב מסתדר עם האיפי האוסטרי הנוקשה, הקר-והרשמי?

או הו! זו בעיה. אני לא מסוגל להיות שם יותר מדי. למולי, אני אמנם צבר וגדלתי כאן, אבל איכשהו אני לא הצבר הכי-טיפוסי והכי-צחני. אני מסוגל להת-אים את עצמי לחברה הווינאית עד לשלב מסוים, ואו אני אומר: מספיק עם ה-דאנקה-שיין ביטה-שיין, צריך ללכת מכאן. נכון, וינה יפהפיה, יש בה המון תרבות.

יודעים בארצות-הברית, פסטיבל ווסטר?

פסטיבל ווסטר קיים מזה 130 שנים ו-מתקיים כל שנה. זהו פסטיבל ותיק ומכובד, שעמד השנה על סף ביטול. הכנר אייזק שטרן, שאמור היה להשתתף בפסטיבל, סירב לנגן עם מנצחים שאינם מוכרים לו.

אני שהיתי אותה שנה בקנדה. כשנודע לשטרן, בדרך מיקרה, שאני בצפון-אמריקה, הוא אמר למארגני-הפסטיבל חדר-וחלק: אם שלון מנצח אני משתתף!

פסטיבל ווסטר, הקרוי על שם העיר שבה הוא מתקיים במדינת מסצ'וסטס, הוא אולי הפסטיבל היוקרתי ביותר בי-ארצות-הברית. אני מבין שאם הפסטיבל היה מתבטל, זה היה מביך מאוד. אני יכול בהחלט להגיד שהיתה לי יד בהצלחת העניין.

● עם איזה תזמורות יודעות עבדת עד עכשיו?

מנצח שר שרון עם שחקני האופרה-הממלכתית של וינה „תל-אביב חסרה לי”

אבל לחיות שם זה לא בשבילי. אני יודע? בסוף אני עוד אמצא את עצמי חי שם. אבל אני באמת לא יכול להיות שם יותר מדי זמן.

● היכן ביתך הקבוע?

אילו היה לי פה עבודה, ביתי הקבוע היה כאן. בינתיים אני מחזיק דירה ומדי-כירה בווינה. למרות שאני מגיע לשם רק מדי פעם. בכל זאת, שם משאירים לי הודעות ושם אפשר לתפוס אותי.

אבל אם את שואלת אותי איפה אני רוצה לחיות, אז זה רק בארץ. פה זה מתאים לי. אני נורא אוהב לחיות בניו-יורק, אבל לא לאורך זמן. פיתאום אני חוסף קרינה ובורח על נפשי מהעיר הזו.

המצחק הוא, שאף-פעם לא זכיתי בי-תחרויות. אף-פעם לא הצלחתי להגיע לשלב השני. זה שאני מנצח כעת כל שבוע על תזמורת אחרת, מהטובות בי-עולם, זה כבר סיפור אחר. הקלטת עם תזמורת הירדיו הבווארית, שהיא התיז-מורת השנייה בחשיבותה בגרמניה אחרי הפילהרמונית של ברלין, עבדתי עם תיז-מורת הרדיו הווינאית, שעליה ניצחתי כשסיימתי את האקדמיה — היה כיף לחד-זור אליהם כמנצח מצליח. אני מרגיש שאני חייב לתיזמורת הזאת את הצלחתי הגדולה.

ניצחתי על התיזמורת הפילהרמונית של רוצ'סטר, על התיזמורת הקאמרית של

מהשורה הראשונה, אך האם אינך רוצה לפעמים בתיזמורת קבועה מושך?

בשלב זה אני אוסף לי המון ניסיון בתור מנצח-אורח. היו לי כמה הצעות מכמה תזמורות מצוינות, אבל אני לא מוכרח בשלב זה להתלבש בכל מחיר על תזמורת. אני יודע שזה מאוד חשוב, אך אני עדיין מעדיף לנדוד וליצור לעצי-מי שם וקשרים, ולהכיר תזמורות שור-נות. יבוא יום ואמצא לי לבטח תזמורת משלי.

● קראתי באחד העיתונים הי-אמריקאיים שלאחרונה הצעת את יוקרתו של אחד הפסטיבלים הי-